

UDK 811.163.42'271

UDK 811.163.42'373

Stručni članak

Rukopis primljen 1. VII. 2006.

Prihvaćen za tisak 24. X. 2006.

Jurica Budja

Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje

Ulica Republike Austrije 16, HR-10000 Zagreb

jbudja@ihjj.hr

DOPRINIJETI ILI PRIDONIJETI – KORAK K ISTINI

U radu se razmatra značenje glagola *doprinijeti/pridonijeti* te se na temelju potvrda razrješava dvojba koji je lik pravilni.

Hrvatski je jezik nerijetko optršen posve nepotrebnim dvojbama. Jedna je od takvih kojemu od ovih dvaju likova dati prednost: *doprinijeti* ili *pridonijeti*. U posljednje se vrijeme u jezikoslovnom štivu izričito preporučuje lik *pridonijeti*, što se onda prenosi i u jezik općilā.

Ogledajmo, za početak, obradu toga problema u rječnicima suvremenoga jezika.

Jure Šonje (ur.), *Rječnik hrvatskoga jezika*:

doprinijeti → pridonijeti

doprinositi → pridonositi

pridonijeti: dati svoj doprinos čemu; doprinijeti

pridonositi: davati svoj doprinos čemu; doprinositi

Vladimir Anić, *Rječnik hrvatskoga jezika*:

doprinijeti: dati svoj prilog čemu u radu, novcu, zamislama i sl.; pridonijeti KV (kratica KV u uvodnome se dijelu tumači kao “konvencionalna verzija u praksi kulture hrvatskog književnog jezika. Riječ i jezična jedinica koja se provodi u lektoriranju, koja se dobiva kad se tekstovi ispravljaju ili koja se provodi organiziranom djelatnošću jezičnih ispravljača,” itd. Op. J. B.)

pridonijeti: doprinijeti; djelovanjem olakšati, potpomoći, pružiti pomoć

Ljiljana Jojić, Ranko Matasović (ur.), *Hrvatski enciklopedijski rječnik*:

doprinijeti: dati svoj prilog čemu, u radu, novcu, zamislama i sl.; imati udjela u uspjehu ili u vrijednosti čega; pridonijeti

pridonijeti: pridonijeti (sic!); djelovanjem olakšati, potpomoći, pružiti pomoć.

Sa savjetodavnim štivom situacija je ovakva: Vatroslav Rožić u trećem izdanju svoga djela “*Barbarizmi*” u *hrvatskom jeziku* (1913. g.) veli da “*doprinsti, doprinijeti, doprinositi, doprinos* nije dobro, jer u narodnom govoru nema ni jednoga glagola složena s prijedlozima: do-pri, stoga treba spomenute riječi ovako govoriti i pisati: pridonesti, pridonijeti, pridonositi, pridonos (ili još bolje: prinos).”

U *Hrvatskome ili srpskome jezičnome savjetniku* Tome Maretića iz 1924. g. daje se i njemački prijevod naše riječi, kao i preporuku s argumentom: “*doprinijeti, doprinositi, beitragen*; slabo potvrđeno u ARj., bolje: prinijeti, prinositi.”

Brodnjak se u svom razlikovniku ne dotiče toga. U *Hrvatskom jezičnom savjetniku* natuknica *doprinijeti* upućuje na *pridonijeti*.

U *Jeziku* se br. 3, godište 40, str. 83. i dalje Lana Hudeček zabavila glagolom *pridonijeti*, ali u drugome jednome značenju, ‘dodatno donijeti, priložiti’. No u članku se ona ukratko obazire i na glagol u ovdje raspravljanoj značenju. Ustvrdjuje da “glagolu *pridonijeti* (kao, makar u zadnjih dvadesetak godina, isključivom kroatizmu) – u njegovu osnovnom značenju – valja dati izrazitu prednost pred glagolom *doprinijeti*. Isto tako, valja dati izrazitu prednost imenici *prinos* (< *pridonos*) uz koju je imenica *doprinos* (prema glagolu *doprinijeti*) nepotrebna.” Nastavlja preglédajući njegovu zastupljenost u rječnicima hrvatskoga jezika (Akademijin, Benešićev, Anićev).

Iako članak u cjelini krasí razložitost i vladanje činjenicama, tu je L. Hudeček učinila nekoliko za cio problem simptomatičnih pogriješaka. Najviše u oči upada proizvoljno tumačenje postanka imenice *prinos* od *pridonos*. Potpuno je nejasan mehanizam te preobrazbe. Čini mi se da je on postavljen samo da bi se (logički opet posve nesljedno) iz razmatranja lakše uklonio oblik *doprinos* (“nepotreban”!). Svakomu, naime, tko zastupa prvenstvo oblika *pridonijeti* oblik *doprinos* smeta jer oblik *pridonos* jednostavno ne postoji. Drugim riječima, ako postoji imenica *doprinos*, vjerovati je da postoji i glagol *doprinijeti*, te da je on, štoviše, prvotan. I još, ako se *pridonos* skratio u *prinos*, kako to da se *pridonijeti* nije skratio u *prinijeti*?

Po Rječniku JAZU glagol *doprinijeti/doprinositi/doprinašati* je u tom značenju nov, prva i jedina je njegova potvrda od Mihovila Pavlinovića. *Pridonijeti/pridonositi/pridonašati* je u Akademijinu rječniku također zabilježen prvi i jedini put u toga pisca, u istome njegovu djelu u kojem i ona za *doprinijeti*.

U Benešićevu rječniku ima više potvrda za *doprinijeti/doprinositi/doprinašati*, nabroj osam. Pisci koji ga rabe jesu Veber-Tkalčević, Pavlinović (s primjerom koji nalazimo u Akademijinu rječniku), Harambašić, J. Kozarac (s dvama primjerima od kojih se jedan nalazi i na elektroničkom korpusu), Gjalski, Leskovar (s primjerom koji se nalazi na elektroničkom korpusu), Vojnović. Za *pridonijeti/pridonositi/pridonašati* stoje tek dvije, od Bogovića i Kostelića (kasnija – iz 1914.).

Rječnik SANU preferira primjere iz srpskih pisaca, i po slici koju on daje glagol *doprinijeti* je postao na hrvatskome tlu upravo nekako u drugoj polovici 19. st., a u srpski je jezik dopro tek u 20. st. Za *pridonijeti* nije izdan odgovarajući svezak.

Koristeći se navedenim rječnicima i elektroničkim korpusom Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje (koji se danomice dopunjava, pa je ovaj prikaz tek kostur budućega) pokušao sam kronološki poredati potvrde dvaju glagola. Ograničio sam se na razdoblje do godine 1901., u kojem je glagol u potpunosti zaživio. Dobio sam ovu sliku:

Doprinijeti:

a) Kronološki poredani:

1863: [...] što i gospodi profesorom mnogo slave doprinese. M. Kraljević, *Požezki đak*.

1871: Radnja naj nezatnijega težaka doprinosi općoj dobrobiti. M. Pavlinović, *Radišu Bog pomaže*.

1875: Koliko su [...] Bosiljevci doprinašali za obranu granice, vidi se iz saborskih zapisnika. R. Lopašić, Vienac, str. 338.

1877: [...] “svjetlo i civilizacija” je fraza zamotana u dronjak modernoga bezvjerstva, koja će narodu ako ne propast, to rakov korak na ono sto godina duševnoga mu promaknuća doprinijeti [...]. A. Kovačić, *Ljubljanska katastrofa*.

Ne, prijatelju; promijenio sam život, promijenio sam i načela svoja. Možda vi k tomu puno doprinijeste... A. Kovačić, *Ljubljanska katastrofa*.

1880: [...] da žene nešto doprinesu za olakoćenje bračnih tereta. A. Kovačić, *Ladanjska sekta*.

1881: [...] ne bi propustio ma i najnezatnije zgone da doprinese žrtvu za prokrčenje svoje njemačke culture [...]. A. Kovačić, *Fiškal*.

1886: Ne pitaše on, da li ga ta ljubav ne veže novim verigama, neće li joj morati doprinijeti žrtava i neće li se morati da odreče osnova za budućnost; [...]. K. Š. Gjalski, *U noći*.

1889: [...] ponajpače u onom pravcu gdje je znala da neće nikada doći do toga, da svoje velikodušno ponuđene žrtve uistinu i doprinese. J. Kozarac, *Mrtvi kapitali*.

1895: [...] da nam je dužnost sve žrtve doprinijeti njihovoj dobrobiti [...]. R. Jorgovanić, *Mlinarska djeca*.

I vanjska žega, izmiješana sa mirisnom hladovinom prostranih soba, i nutarnja njena osjećanja, sve je to doprinijelo, te su joj i misli i tijelo treperile kao jasikovo lišće i za najveće tišine; [...]. J. Kozarac, *Mira Kodolićeva*.

1897: Ah, kako je veliku žrtvu odlučila da doprinese! J. Leskovar, *Jesenski cvijeci*.

1899: [...] odlučio je da pored borbe i tereta zastupnika naroda doprinese za uzvišenu ideju i tu žrtvu što će se odreći novčane odštete [...]. V. Novak, *Posljednji Stipančići*.

I ona je htjela da nešto doprinese društvenoj zabavi. J. E. Tomić, *Melita*.

1900: [...] kad bi se i tudja zloba umiješala, da i ona doprinese svoje? V. Car Emin, *Pusto ognjište*.

Što potresni događaji, koji se u ovo kratko vrijeme tako nenadno i grubo survali na jadnu njenu glavu, a što u besanici provedene mnoge noći, – sve je ponešto doprinijelo, te se djevojčino zdravlje odista poremetilo. V. Car Emin, *Pusto ognjište*.

b) Kronološki nerazvrstani:

?: [...] primih vagati žrtvu, što doprinosim svojemu drugu. A. Veber-Tkalčević

?: A to je znamenitije po tom, što ga nisam zatekao u kakvoj situaciji, koja bi tomu što doprinala. K. Š. Gjalski

?: Nezahvalnost, koja ne zna ocijeniti one ljubavi, onih žrtava, koje on svojoj djeci doprinala. J. Kozarac.

?: Moje srce crkvice je bijela, u njoj divan žrtvenički kam [...] na njem sve ću žrtve doprinala za slobodu milog roda svog. A. Harambašić.

?: Nekakovo djetinjsko natjecanje sililo ih, da doprinesu i oni što god u arhiv uspomena i priča slavne i časne družine “pomoraca”. I. Vojnović.

Pridonijeti:

a) Kronološki poredani:

1871: Svojimi djeli svak pridonosi oli oduzimlje [...] iz rpe dobara ljudskih. M. Pavlinović, *Radišu Bog pomaže*.

1881: Od radoznalosti bijaše u našem kolu, a nešto je tomu pridonijela i učiteljka Karolina. A. Kovačić, *Fiškal*.

1881: O i ja ću o tom pridonijeti jasna i nedvoumna svjedočanstva! A. Kovačić, *Fiškal*.

Međutim, ja ću za koji dan pridonijeti svjedočanstvo, jasno i jako, da takve pomisli ne mogu uzdignuti niti najneznatnijega oblačka brige u grofičinoj duši... A. Kovačić, *Fiškal*.

1889, [...], sve je to pridonijelo da se gospođa Matković osjećala nekako melankoličnom i umornom, [...]. J. Kozarac, *Mrtvi kapitali*.

Baš to, što je bio zanemaren, pridonijelo je da je prije upoznao dobre i zle strane svijeta negoli stariji brat Lujo. J. Kozarac, *Mrtvi kapitali*.

1894: Da mi je slobodno pridonijeti svjedočanstva, skupiti dokaze, ja bih lako dokazao da nisam kriv. E. Kumičić, *Urota Zrinsko-Frankopanska*.

b) Kronološki nerazvrstani:

?: Neće moći ni roditelji njegovi siliti ga da im pridonosi takovu žrtvu. M. Bogović.

Brojčani odnos među pojavnicama tih dvaju oblika jest 21 za *doprinijeti* naprama 8 za *pridonijeti*. Već je ta činjenica dovoljno rječita.

Najzastupljeniji objekt ovoga glagola jest imenica *žrtva*, s 9 potvrda za *doprinijeti* i 1 za *pridonijeti*. To je bitno za utvrđivanje značenja i postanka toga glagola.

Uopće, većina objekata označuje štogod čime je korisnik – sintaktički izrečen neizravnim objektom u dativu ili prijedložnim sklopom *za* + imenica u akuzativu, a gdjekad i dopunskom rečenicom – na dobitku; samo jedan primjer proturječi toj pravilnosti, onaj iz Kovačićeve *Ljubljanske katastrofe*, gdje se doprinosi *propast* odnosno *rakov korak*. Stoga je vrlo često objekt posve neodređen te se izriče samo kakvim zamjениčkim prilogom: za *doprinijeti* to su *koliko*, *puno*, *nešto* (dvaput), *ponešto*, *što*, *svoje*, a za *pridonijeti* također jednom *nešto*. Opaziti je da su prilozi većinom količinski, tek jednom posvojni (*svoje*).

Konačno, glagol se može javiti bez ikakve sintaktičke dopune. Razumije se pri tome da se ona može nadomisliti kao kakav neodređeni prilog, pa i kao imenica *žrtva*.

Zanimljivo je da se tripudium kao objekt pojavljuje i imenica *svjedočanstvo*, i to samo s oblikom *pridonijeti*. On zacijelo i ne spada ovamo, i to iz dvaju razloga: ne postoji neki željeni cilj kojemu se *pridonose* odnosno *doprinose*, tj. u koji se ugrađuju svjedočanstva, a nije jasno ni čemu predmetak *pri-*, jer se u dvama od triju primjera ne vidi da još tko osim subjekata donosi svjedočanstvo. Prije će to biti doslovna prevedenica njemačke riječi *beibringen* (*bei-* = *pri-*, *bringen* = *donijeti*). U Rječniku braće Grimm kao objašnjenje prvoga značenja te riječi stoji “*mit bloszem acc. der sache: zeugen beibringen, vor gericht führen; zeugnisse, erlaubnisschein beibringen*”. Dakle, *Zeugnisse beibringen* je na hrvatski prevedeno kao *pridonijeti svjedočanstva*.

Jednom se, u najstarijoj potvrdi, iz 1863., kao objekt pojavljuje imenica *slava*. Nije, međutim, jasno kako taj primjer uklopiti u cjelinu i zašto je Kraljević uporabio *doprinijeti slavu* umjesto *donijeti slavu*.

Što se tiče primjera s *pridonijeti*, znakovito je da ga rabe autori koji u istim djelima rabe *doprinijeti* (Pavlinović – *Radiša*, Kovačić – *Fiškal*, Kozarac – *Mrtvi kapitali*). Drugim riječima, nijedan od autora ne rabi isključivo oblik *pridonijeti*, osim M. Bogovića, za čiji primjer nisam uspio ustanoviti iz kojega je djela uzet i pripada li uopće razdoblju do 1901. godine. Činjenica jest da se *pridonijeti* pojavljuje prvi put isto kad i *doprinijeti*, a to je 1871. (isključujem, kako sam napomenuo, Kraljevićev primjer iz 1863.). Razmotrivši, međutim, oba primjera nadalo mi se da poraba različitih oblika u Pavlinovića može imati svoj uzrok u različitim nijansama značenja koje je htio reći. Dok se njegov *doprinijeti* posve uklapa u nacrt porabe u ostalih autora, *pridonijeti* mu nema objekta, ali ima cilj, a to je, prerečeno, *u rpu dobara ljudskih*. Moguće je da je Pavlinović ovdje htio više istaknuti fizičko donošenje u hrpu no prinošenje hrpi kao posvećenu cilju. Kasniji, rijetki primjeri porabe oblika *pridonijeti* posve se podudaraju s porabom oblika *doprinijeti*.

Nakon pregleda primjera pokušat ću odrediti tvorbu glagola *doprinijeti/pridonijeti*.

Sasma je jasno da je on dvaput izveden. Možemo ga rastaviti na sljedeći način: *do* + (*pri* + *nijeti*) odnosno *pri* + (*do* + *nijeti*). Kako su i *do-* i *pri-* obični predmetci za označivanje dodavanja, valja se upitati što znači glagol na koji je on dodan, a to je *prinijeti* odnosno *donijeti*. Kako sam već rekao, najvažnija je činjenica da se uz *doprinijeti/pridonijeti* javlja imenica *žrtva*.

Jedno od osnovnih značenja glagola *prinijeti* jest ‘prikazati (komu žrtvu)’. Za njega, prema Ak. rj., doduše, nema mnogo potvrda: stanovit broj iz 13., 14. i 15. st., mahom iz nespecificiranih, ali po svemu sudeći srpskih izvora, te nekolicina kasnijih, iz hrvatskih (od 16. st.) djela. Također je opaziti da kao objekt ne figurira samo imenica *žrtva*, već i druge imenice koje označuju štogod što će onomu komu se prinosi biti milo: tvarno *dar*, *blago*, *živina* i sl. te netvorno: *čast*, *slava*, *hvala*, koje sam izdvojio u zasebnu podskupinu:

Mon. serb. 10 (13. st.): Аште кто дръзнеть razoriti čto отъ prinosisyхъ мно-
ju přesvetěj bogorodici.

Mon. serb. 26 (13. st.): Čto prinesu k tebě, velikyj arhijerēju Hristov?

Mon. serb. 86 (14. st.): Ротъштахъ се sij dar prinesiti къ tebě přesvetěj bogo-
rodici.

Glasnik 24, 237: (Isprava srpskoga vladara Dušana, 14. st.): Sija vsa въ даръ
prinašaju svetomu Pandeileimonu.

Mon. serb. 191 (14. st.): Проčiji да понось [= *ono što se nosi, breme*] сръкви
prinašaju na Strumu.

Mon. serb. 334 (15. st.): Sije maloje prinošenije prinesennoje nami molju
nepotvorenu biti i nerazorenu.

Postila 119^b: Počehu ondě mise služiti, živinu i drugo blago i dari prinaša-
ti i ofrati.

Kožičić 9^b: Karaše Dioklicijana, da ga pripravil biše prnesti žrtvu bogom.

Glavinić cvit 180^a: Maksimijan cesar [...] zapovida sudcu, da ih (*kršćane*)
čini idolom žrtvu prnesti.

Glavinić cvit 354^a: Angeli [...] dobra zbiraju dela i prid lice Božje prinašaju.

Glavinić cvit 390^a: Svaki dan živomu Bogu žrtvu na oltaru prinašam.

Kraljić 28: Koju (*žrtvu*) ti naredil si i prinašati zapovedal.

Rosa 52^a: Svi njemu su poklon svoga klanjanja prinijeli.

netvorno:

Mon. serb. 74 (14. st.): Куимъ Господъ мьзды въздаjetъ i вѣчnaja blaga?
ne prinoseštимъ li jemu slavu i чьсть?

Mon. serb. 88 (14. st.): Prinesēte gospodevi slavu i чьсть.

Glasnik 24, 233: (Isprava srpskoga vladara Dušana, 14. st.): Чьсть Bogovi
prinašajemъ.

Mon. serb. 244 (14. st.): Ne po dostojaniju tebě pohvalu prinesohъ, нь po
silě malago mi razuma.

Još valja reći da je prinošenje pobuđeno osjećajem duboka poštovanja prema onomu komu se prinosi. Mimogrede, većina je primjera iz srpskoga crkvenoslavenskoga, a u hrvatskih autora javlja se prvo u djelima koja stoje pod jakim utjecajem crkvenoga jezika (*Postila*, Kožičić, pa i Glavinić). Inačica za *prinijeti* ukorijenjenija u hrvatsku predaju jest *prikazati*.

Kada postoji zajedničko mjesto, cilj prinošenja, kakav metaforični žrtvenik, tada svaki novi prinosnik dodatno prinese, do-prinese, svoju vrjednotu k njemu.

Može li *donijeti* imati značenje glagola *prinijeti*, pa da se onda ono što dodatno “donosimo” izreče kao *pri-donijeti*? Primjeri iz Akademijina rječnika pokazuju da ne može. Iako ima nekih rečenica u kojima je semantika tih dvaju glagola slična, u cjelini njihova se značenja ne podudaraju. Jedan od rijetkih slučajeva kad se *donijeti* i *prinijeti* mogu preklapati jest kada dolaze u značenju ‘navesti’, s objektima npr. *razlog*, *uzrok*, *događaj* i sl. Usp. u Bačića 255: *Koji su donijeli svjedočanstvo*. Taj primjer kontekstom veoma podsjeća na ona tri s *pridonijeti svjedočanstvo*, te na neke od njemačkih primjera koje braća Grimm podaju u svome rječniku uz prvo značenje glagola *beibringen*.

Zašto je i kada uz *doprinijeti* ponikao i oblik *pridonijeti* još valja izvidjeti. Za širenje je toga lika znakovita činjenica da, primjerice, Gjalski u *Dolasku Hrvata* iz 1924. g. uporabljava lik *pridonijeti*, a u ranijim djelima uporabljavaše samo *doprinijeti*. Svakako je ulogu odigralo i razmišljanje kakvo iznosi V. Rožić još 1913. g. Sve i da jest istina da u hrvatskome nema slučaja da se glagol izvodi kombiniranjem prefikasa *do-* i *pri-* u slijedu *dopri-*, njegov sud promašuje bit. Možda je svemu pripomoglo i mehaničko prevođenje njemačkoga značenjskoga ekvivalenta glagolu *doprinijeti*, a to je *beitragen*, kao *bei-* = *pri-*, a *tragen* = *donijeti*, zaboravljajući pritom da se njemački *tragen* može također prevesti i kao *prinijeti*.

Slučaj glagola *doprinijeti* vrlo dobro potvrđuje hudu činjenicu da neistina, ponavlja li se dovoljno često, postaje istinom. Uz to on oprimjerava i muku s kojom se jezikoslovlje rve već cijelo stoljeće a da nije dokučilo odgovora: pitanje odnosa sustava i uporabe. Iako svi argumenti upućuju na apsolutno prvenstvo oblika *doprinijeti*, *pridonijeti* je u jedno doba zaživio, počeo potiskivati *doprinijeti*, što je na koncu dovelo i do njegova posvećenja kao pravilnoga oblika toga dvojstva. Jezična uporaba, međutim, ako se povlasti unatoč tomu što krši jezične zakonitosti, sa sobom donosi i nelagodu. Svaki tzv. precedens (ili po francusku: presedan) sa sobom potencijalno donosi pogibao da se na račun toga jednoga ozakonjenoga primjera u budućnosti ozakonjuju i druge nezakonitosti. Tako se potresa sustav i stvara zbunjenost. Nelagoda se ne može ukloniti sve dok malformiran oblik ne ustupi pred zakonitim.

Pri ovome problemu, uostalom, nastojanje na tome da je *pridonijeti* “hrvatskije” od *doprinijeti* nije osobito smisleno, jer bi “najhrvatskiji” lik bio – a to je činjenica koja je prolazila posve neopažena – **doprikazati*.

Vjerujem da hrvatskomu, ako želi biti njegovan jezik, tek predstoji pravo razračunavanje s napastima krivoga izbora.

Literatura:

- ANIĆ, VLADIMIR 1994. *Rječnik hrvatskoga jezika*. Zagreb: Novi Liber.
- BELIĆ, ALEKSANDAR (ur.) 1959–. *Rečnik srpskohrvatskog književnog i narodnog jezika*. Beograd: Institut za srpskohrvatski jezik.
- BENEŠIĆ, JULIJE 1985–. *Rječnik hrvatskoga književnog jezika od Preporoda do Ivana Gorana Kovačića*. Zagreb: JAZU – Globus.
- BRODNJAK, VLADIMIR 1991. *Razlikovni rječnik srpskog i hrvatskog jezika*. Zagreb: Školske novine.
- DANIČIĆ, ĐURO i dr. 1880–1975. *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*. Zagreb: JAZU.
- GRIMM, JACOB I WILHELM 1854–1960. *Deutsches Wörterbuch*; <http://germazope.uni-trier.de/Projects/DWB>.
- Hrvatska jezična mrežna riznica; <http://riznica.ihjj.hr/>.
- HUDEČEK, LANA; MILICA MIHALJEVIĆ; VUKOJEVIĆ LUKA (ur.) 1999. *Hrvatski jezični savjetnik*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje – Pergamena – Školske novine.
- HUDEČEK, LANA 1993. O uporabi i značenju glagola *pridonijeti*. *Jezik*, godište 40, broj 3, Zagreb, 83–85.
- JOJIĆ, LJILJANA; RANKO MATASOVIĆ (ur.) 2002. *Hrvatski enciklopedijski rječnik*. Zagreb: Novi Liber.
- MARETIĆ, TOMO 1924. *Hrvatski li srpski jezični savjetnik*. Zagreb: JAZU.
- ROŽIĆ, VATROSLAV 1913. “*Barbarizmi*” u hrvatskom jeziku, treće izdanje. Zagreb.
- ŠONJE, JURE (ur.) 2001. *Rječnik hrvatskoga jezika*. Zagreb: Leksikografski zavod Miroslav Krleža.

Doprinijeti or *pridonijeti* – a step towards the truth

Abstract

One verb – meaning ‘to contribute’ – occurs in modern Croatian in two forms: *doprinijeti* and *pridonijeti*. The author uses electronic corpora and dictionaries in order to resolve the question which of the two is to be preferred. A conclusion is reached that *doprinijeti* is the original form, built on the meaning of underived *prinijeti*, ‘to offer’.

Ključne riječi: *doprinijeti*, *pridonijeti*, *prinijeti*, tvorba riječi, semantika

Key words: *doprinijeti*, *pridonijeti*, *prinijeti*, word formation, semantics